

Ami engem illet, a férjem terápiáról való hazajövele után kerestem meg a csoportot. Ez tizenhárom éve történt, ekkor hatvannégy éves voltam. Érdekes, hogy amíg ivott, eszembe sem jutott, hogy segítséget kérjek. Abban a hitben éltem, hogy vívom a harcomat, nálam jobban senki nem tud rá hatni. Ma már tudom, hogy a férjem mélypontjáról nem én, hanem a Felsőbb Erő döntött, amikor Ő a terápiát választotta.

Iszonyú boldogság volt bennem. Persze jártam hozzá, és nagy reményeket fűztem a felépüléséhez. Minden sikerült. Letelt a hat hónap, hazajött, szokta az itthoni közeget. Állása is lett egy héten belül! Körülbelül két év eltelté után, 180 fokos fordulat jött. A férjem szárnyalni kezdett, önbizalma az egekbe nőtt. Kezdett flörtölni másokkal. Én meg játszottam a hűség és megértő feleség szerepét. Persze sok szenvedéssel, mert úgy éreztem, közben a férjem idegenné vált számomra. Nem volt egyszerű.

Elmentem az Al-Anonba, ahol három év alatt jöttem rá, hogy mennyit hibáztam.

Ma ott tartunk, hogy a férjem az A.A. (Anonim Alkoholisták közössége) én az Al-Anon nélkül nem tudnánk meglenni. Eltelt öt év. A férjem nem iszik, és a változásom azt eredményezi, hogy nyugalomban élünk.

Rá kellett jönnöm, hogy a férjem nem változott, csak az értékítélete lett más, miközben én egy helyben topogtam. Rá kellett jönnöm, hogy a józanság velejárói is komoly harcot hordoznak magukban mind a két érintett embernél.

Annamari